

Kaleido Star

2011 január 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Nem vagyok büszke rá, de a szükség néha nagy úr, így esetenként olyan dolgokra is rákényszerülök, amelyek nem feltétlenül a legtisztább módszerek.

Így vagyok a letöltésekkel is; tudom, azon túl, hogy er?sen etikátlan, a legtöbbször még illegális is e tevékenység, ezért csak végs? esetben, kényszer hatására, netán hiánypótlás céljából folyamodom hozzá.

De az is igaz, hogy sok esetben egyszer?en nincs is más módszer arra, hogy beszerezzünk valamit. Van, amit a kiadók valamilyen ismeretlen okból kifolyólag soha nem jelentetnek meg DVD-n, másokra azt mondják, nincsen igény rájuk, megint mások technikai nehézségekkel bajlódnak, elhasználódott kópiák és gyengébb min?ség? hangsávok formájában. Indok mindig van, már ha valaki egyáltalán veszi a fáradtságot, és magyarázattal próbál szolgálni a hiány, vagy az elmaradás okaira vonatkozóan.
Engem, a sz?rös szív?, örök elégedetlent ez legtöbbször nem hat meg, és inkább a saját kezembe veszem az események irányítását. Így tettem most is, amikor pofátlanul arrogáns módon letöltöttem a Kaleido Star cím? rajzfilmsorozatot. Pontosabban anime sorozatot (*Animesorozatot*? Vagy *anime-sorozatot*? G?zöm sincs, hogyan írják ezt helyesen!), a precízebb olvasók kedvéért.
Évek óta nagy kedvencem ez a japán mese, de hogy miért, arra nehéz lenne elfogadható magyarázatot találnom. Ugyanis én egyértelm?en nem tartozom abba a célcsoportba, amelynek ezt a m?sort szánták, és mégis imádom! Néhol kicsit csöpög?s, a néz? olykor térdig gázol a szerepl?k könnyeiben, a történet közhelyes, a karakterek pedig semmi világmegváltó újdonságot nem tesznek le az asztalra.
Akkor hát, mégis mi az, ami megfogott benne?
Ezt meglehet?sen hosszan lehetne sorolni. Egyrészt a megjelenítés valóban leny?göz?. Csodaszép színek, az animáció az átlagosnál kevésbé darabos, a karakterek remekül kidolgozottak. Számomra fontos az is, hogy a sorozatban nincs lényegében egyetlen komolyabb szerelmi szál sem, ami azért szintén ritkaságnak számít, m?fajtól függetlenül. A történet egy cirkusz, illetve annak artistái köré összpontosul, amihez leginkább a mindenki által ismert Cirque du Soleil-b?l merítettek ötleteket, már ami a bemutatott el?adásokat illeti.
Ezek is rendkívül látványos elemei a sorozatnak, bár sokszor mintha gond lenne a gravitáció m?ködésének értelmezésével, de azért ez egy mese esetében nem olyan súlyos probléma. Aztán, ami még kellemes újdonság, hogy a készít?k tudták, mikor értek el arra a pontra, ahonnan már értelmetlen, és gyakorlatilag lehetetlen tovább folytatni a cselekményt, és végrehajtották azt a bravúrt, ami amerikai sorozatok esetében soha nem jön össze: abbahagyták! Más értelmezés szerint nem volt elég jó a nézettsége, de ezt egy rövid utánajárás után könnyedén lehet cáfolni. A Kaleido Star összesen két évadot élt meg, plusz megjelent hozzá még három extra epizód, és ennyi. Pont jókor, pont jó helyen ért véget. Ezt nem is lehet tovább magyarázni.

Ez eddig mind szép és jó, de önmagában biztosan kevés lett volna ahhoz, hogy ennyire eltökélt rajongóvá váljak. Ahhoz szükség volt még arra is, hogy az unalomig ismert, nyugati sorozatok mintájához képest valami mást, valami érdekeset és újszer?t kapjak. Tévedés ne essék, ez is egy jól bevált recept szerint m?ködik, épp csak ez a világ keleti fertályának popkultúrájából merít.
A Kaleido Star epizódjai mind-mind ártatlanul bájos, mégis szomorú részek, amelyekben egészen a második évad utolsó pillanatáig nincs egyértelm? happy end, csak egyfajta keserédes melankólia és elgondolkodtató bonyodalmak. A történet álmokról, és azok elérésér?l szól, de közben nincs sem csöpög?s cukormáz, sem csontig hatoló, konstans szenvedés, hanem végig valahol a kett? között maradunk. A karakterek aranyosak, és azt szintén pozitívumnak tartom, hogy nem gy?löltem meg a f?szerepl?t valahol a történet közepén - ellentétben mondjuk a Harry Potter sorozattal, ahol ez elég hamar bekövetkezett.
Arról is érdemes szót ejteni, hogy sok esetben meglehet?sen nehéz helyesen megtippelni bizonyos események kimenetelét. F?leg úgy, ha valaki az ezerszer látott recept alapján gondolkozik; a fekete és a fehér bizony sokszor szürke, a szerencse nem feltétlenül pártol az arra érdemesebb mellé még a legkiélezettebb helyzetekben sem, és úgy egyébként is, nincs tuti recept a konfliktusok megoldására.

A dolgok *megtörténnek*, és nincs olyan érzése az embernek, hogy kívülr?l *irányítják* ?ket, el?re megírt forgatókönyv alapján. Ebb?l a szempontból sokkal valóságosabbnak hat a Kaleido Star, mint a legtöbb, általam eddig látott sorozat cselekménye. Megint csillagos ötös a készít?knek, ebben a kategóriában is.
Érdemes megemlíteni a magyar szinkront is, ami meglátásom szerint rettent? jól sikerült. Volt módom megismerni az eredeti, valamint az angol nyelv? hangokat is, és az kell mondjam, egyáltalán nem vagyunk lemaradva mögöttük, s?t! Az akkor még fiatalabb szinkronosok színe-java bukkan fel a magyar változatban, akik nagyon kitettek magukért.
Le a kalappal el?ttük, engem teljesen leny?göztek, és nélkülük biztosan nem értékelném olyan nagyra ezt a sorozatot, mint amennyire most teszem.

És hogy ne maradjunk negatívumok nélkül sem, említést tennék egy rettent? idegesít? fókáról, aki, sajnos, már a sorozat elején el?kerül, és vérlázító makogásait hallgatva legtöbbször értetlenül állok a tény el?tt, hogy az alkotók miért nem ölették le azt a kis rondaságot egy fókavadász osztaggal, ha már úgyis japán sorozatról van szó. De ezt leszámítva több kritikát nem tudok, és nem is akarok megfogalmazni.
Az RTL Klub legalább tízszer leadta már a teljes sorozatot a hétvégi m?sorsávban, s id?r?l id?re ismét el?veszik a tarsolyukból. Meglehet, ez az ok, amiért a DVD kiadás mindezidáig elmaradt. De talán még egyszer azt is megélem, hogy eredetiben, legálisan jussak hozzá a sorozat epizódjaihoz, nem pedig kerül?utas módszerekkel. Ha ez valaha is így lesz, engem biztosan a vásárlók között tudhatnak majd.

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló